

عنوان مقاله:

کویر و کویر زدایی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی بهداشت محیط (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حمید قربانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

یکی از مسائلی که امروزه بشر گریبان گیر آن می باشد پدیده کویر زایی است با توجه به اینکه عمده بیابانهای جهان در عرضهای جغرافیایی 30-15 درجه شمالی و جنوبی قرار گرفته اند کشور ما نیز از این پدیده شوم مستثنی نمی باشد. بیابانها اکوسیستمهای ثانویه ای هستند که در آنها انرژی ورودی خورشید بسیار بیشتر از ورودی انرژی آب بوده و در درون اکوسیستم به دلیل کمبود رطوبت و نامناسب بودن خاک، عامل گیاهی که تبدیل کننده ورودیها به انرژی قابل بهره برداری هستند توان تولید را به مرور از دست می دهند. در تعاریفی که از واژههای بیابان، صحرا و کویر در نوشتارهای مختلف علمی عنوان شده است، آب به عنوان کمیاب ترین و مهمترین عامل محدود کننده در این عرصه عنوان گردیده است. کمبود ریزشهای جوی پراکنش نامناسب آن همراه با تبخیر شدید بدون لحاظ عامل انسانی نقش اساسی را در این پدیده ایفا می نماید البته عدم تکامل خاک و نامناسب بودن آن و فقدان پوشش گیاهی و تغییرات درجه حرارت در مقاطع مختلف زمانی ریشه در ویژگیهای آب و هوایی چنین مناطقی دارند بی شک حتی در صورت حذف اقدامات غیر اصولی انسان قادر به بازسازی و احیای بیابان و ایجاد تعادل اکولوژیکی در آن مناطق نخواهد بود ولی می توان با روشهای گوناگون حفاظتی و احیایی سعی در به حداقل رسانیدن تخریب های زیست محیطی در این مناطق نموده به همین دلیل امروزه واژه بیابان زدایی جای خود را به واژه "مدیریت بیابان" داده و هدف از مدیریت بیابان مدیریت بهینه دو عنصر اصلی یعنی آب و خاک جهت استقرار پوشش گیاهی به عنوان عامل تولید و ایجاد تعادل پایدار است.

کلمات کلیدی:

کویر، بیابان زدائی، بیابان زایی، فرسایش خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/76805>

